

Lokalni in sistemski antibiotiki pri zdravljenju paradontalnih bolezni

SPREJELA Generalna skupščina FDI, **septembra 2003** v Sydneyju v Avstraliji

REVIDIRANO oktobra 2007 v Dubaju v Združenih arabskih emiratih

Uresničitev mikrobiološke etiologije v zadnjih treh desetletjih in specifičnosti paradontalnih bolezni povzroča vedno večjo uporabo antimikrobnih sredstev pri zdravljenju okužb s paradontalnimi boleznimi. Ti vključujejo sistemske antibiotike, lokalne antibiotike in lokalne antiseptike. Kljub pogostejši uporabi antibiotikov pri zdravljenju paradontalnih bolezni literatura nakazuje le nekaj dobro nadzorovanih kliničnih testov, ki primerjajo učinkovitost uporabe postranskega antibiotika s konvencionalno paradontalno terapijo. Ta tema je še naprej zanimiva med skupnostmi zobozdravstvenih raziskav in klinične prakse, zlasti glede na svetovni problem nastanka organizmov, ki so odporni proti antibiotikom.

Zato se baza znanja na tem področju hitro povečuje in v času pisanja FDI zavzema naslednji položaj:

Izjava

- Znanstveni dokazi kažejo, da je običajno paradontalno zdravljenje primerno za izboljšanje ali razrešitev kliničnega stanja pri veliki večini pacientov s paradontalnimi boleznimi.
- Dodatna protimikrobna sredstva, ki se oddajajo bodisi sistemsko bodisi lokalno po ustrezni diagnozi in temeljiti mehanski odstranitvi za prekinitev mikrobne biofilma, lahko povečajo učinek običajne paradontalne terapije pri ustrezno izbranih pacientih ali posebnih razmerah.
- Vendar pa je treba dodatne antibiotike uporabljati šele po natančni oceni kliničnega stanja pacientovega zdravstvenega stanja in trenutnih zdravil, ob zavedanju, da mu uporaba antibiotikov lahko zanemarljivo koristi, medtem ko lahko dolgoročno spodbuja nastanek organizmov v skupnosti, ki so odporni na antibiotike.
- Sistemsko predpisovanje antibiotikov je primerno pri pacientih z akutnim nekrotizirajočim ulcerativnim gingivitisom/periodontitisom, akutnimi periodontalnimi okužbami, povezanimi s sistemskimi manifestacijami, agresivnim periodontitisom in tistimi, ki slabo reagirajo na običajno paradontalno terapijo ali imajo splošno sistemsko bolezen, ki lahko vpliva na gostiteljsko odpornost v primernih kliničnih okoliščinah.

- Testiranje antimikrobne občutljivosti lahko pomaga pri določanju mikrobne komponente in protimikrobne občutljivosti sumljivih povzročiteljev bolezni in pomaga pri informiranju zdravnika in predpisovanju ustreznega antibiotika za posameznega pacienta.
- Lokalna dostava antibiotikov se lahko navede kot dodatek k mehaničnemu odstranjevanju za lokalizirana mesta z nerešeno okužbo po običajni paradontalni terapiji ali za mesta z lokaliziranim periodičnim periodontitisom.
- Zobozdravnik mora po rešitvi določenega periodontalnega stanja pacienta napotiti na individualno prilagojen in dolgotrajen ter redni vzdrževalni negovalni program.
- Optimalna kontrola plakov pri pacientu je zelo pomembna za ugoden klinični in mikrobiološki odziv na katerokoli obliko paradontalne terapije.

Nadaljnje branje

- Mombelli A, Samaranayake LP. Topical and systemic antibiotics in the management of periodontal diseases. *Int Dent J*. 2004; 54: 3–14.
- American Academy of Periodontology. Systemic antibiotics in periodontics. *J Periodontol* 2004; 75: 1553–1565.
- American Academy of Periodontology. American Academy of Periodontology statement of on local delivery of sustained or controlled release antimicrobials as adjunctive therapy in the treatment of periodontitis. *J Periodontol* 2006; 77: 1458.